

Arrest

nr. 187 088 van 19 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. GUEDENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 13 juli 2010 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 15 juni 2012 ongegrond verklaard. Het beroep hiertegen wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 96 114 van 30 januari 2013.

1.2. Op 28 november 2012 dient verzoekster, samen met haar echtgenoot en haar dochter, een volgende aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Daarbij werden enkel medische elementen aangehaald in hoofde van haar echtgenoot en haar dochter. Deze aanvraag wordt op 31 januari 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Het beroep hiertegen ingediend wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 187 084 van 19 mei 2017.

1.3. Op 6 mei 2015 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op 24 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 15.06.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 13.07.2010. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 13.07.2010 (zie bevestiging arts dd. 16.06.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 15.06.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

2.2. De Raad merkt op dat hij overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet uitspraak doet op basis van de synthesesmemorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft. De Raad stelt vast dat de synthesesmemorie voldoet aan de vereisten van artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. Ter terechtzitting maakt de verwerende partij hierover geen opmerkingen kenbaar.

2.3. De Raad stelt vast dat met toepassing van artikel 39/68-3, §3 van de Vreemdelingenwet in de beschikking van 31 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017, werd opgenomen dat de voorzitter van oordeel is dat paragraaf 2 van artikel 39/68-3 van de Vreemdelingenwet van toepassing is, dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij een ontvankelijk verzoekschrift indient tegen een beslissing genomen op basis van artikel 9ter terwijl een beroep tegen een eerdere tegen hem getroffen beslissing op basis van artikel 9ter nog hangende is, oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoonst.”

Artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft, die op 1 maart 2016 in werking is getreden, bepaalt het volgende:

“Voor wat betreft de aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, zal enkel het laatst ingediende verzoekschrift worden behandeld. In dit geval wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van de eerder ingediende beroepen, tenzij zij haar belang aantoonst. De procedure van artikel 39/68-3, § 3, van de wet van 15 december 1980 is van toepassing.”

Op 28 november 2012 dient verzoekster, samen met haar echtgenoot en haar dochter, een volgende aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Daarbij werden enkel medische elementen aangehaald in hoofde van haar echtgenoot en haar dochter. Deze aanvraag wordt op 31 januari 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt bestreden met een annulatieberoep ingediend op 6 augustus 2015. Het beroep hiertegen ingediend wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 000 000 van 00 mei 2017. (rolnummer 127 906)

Op 6 mei 2015 dient verzoekster een volgende aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 24 juni 2015 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met onderhavig beroep.

Tijdens de terechtzitting van 24 februari 2017, zoals weergegeven in arrest nr. 187 084 van 19 mei 2017, stelt de Raad vast dat verzoekster geen rechtens vereist belang kan laten gelden bij het beroep, zodat het onontvankelijk wordt verklaard en wordt verworpen.

Ter terechtzitting merkt de Raad op dat het belang van verzoekster bij onderhavig beroep dan ook niet ter discussie staat. De verwerende partij maakt tijdens de zitting hierbij geen opmerkingen kenbaar.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9ter, § 1 en artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het middel wordt toegelicht als volgt:

“1.

De motiveringsplicht zoals omschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de verzoekster in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat zij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

In casu heeft Mevrouw B.S. kennis kunnen nemen van de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing, doch volgens haar heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris ten onrechte de aanvraag om verblijfsmachtiging onontvankelijk verklaard.

Mevrouw B.S. betwist aldus niet het loutere feit van de formele motiveringsverplichting, maar zij meent dat verweerster wel een inbreuk heeft gepleegd op de materiële motiveringsplicht.

2.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel dient dan ook onder meer vanuit dit oogpunt te worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurs-handeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (RvSt., nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.Dr. étr, 1996, 249).

Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is. (RvSt., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (RvSt., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr. étr., 1995, 326), of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (RvSt., nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E. 1993).

3.

In casu is NIET voldaan aan de materiële motiveringsplicht omdat de motivering van verweerster op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig is.

Zo stelt verweerster in de bestreden beslissing dat het verzoek tot regularisatie onontvankelijk is op basis van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet: "de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van huidige bepaling.

Op 15/06/2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 13/07/2010. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 13/07/2010 (zie bevestiging arts dd. 16/06/2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing van 15/06/2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter, §3-5° van de Vreemdelingenwet""

4.

Verweerster baseert haar beslissing volledig op het verslag van haar controlearts, Dr. BAERT, dd. 16/06/2015.

De controlearts beperkt de inhoud van zijn verslag als volgt:

"U vraagt me de medische document en voor de 9ter aanvraag 06/05/2015 en 13/07/2010 en te vergelijken.

Betrokkene legt in de aanvraag dd. 06/05/2015 een standaard medisch getuigschrift voor dd. 09/04/2015 en 12/02/2015. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoeningen van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 28/12/2009, waarvoor reeds een uitgebreid advies werd opgesteld door collega Goorts op 04/06/2012. Op het standaard medisch getuigschrift dd. 09/04/2015 wordt derhalve geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde aandoeningen van betrokkene "

Volgens de inhoud van dit verslag zou de controlearts de medische documenten voor de 9ter- aanvraag dd. 06/05/2015 en die van 13/07/2010 met elkaar hebben vergeleken, en op basis van dit vergelijkend onderzoek zou de controlearts tot de beslissing zijn gekomen dat er geen nieuwe pathologie werd aangehaald voor verzoekster in het standaard medisch getuigschrift van 9/04/2015.

Deze conclusie van de controlearts is evenwel onvolledig en helemaal niet correct.

Daar waar in het eerste standaard medisch getuigschrift de nadruk werd gelegd op de cardiovasculaire problemen van verzoekster, werd in het nieuwe standaard medisch getuigschrift voornamelijk de aandacht gevestigd op medische problemen van een andere aard, zoals astma, arteriële hypertensie, hypercholesterolemie en diabetes mellitus type II.

Het gaat hier dus wel degelijk over verschillende nieuwe medische aandoeningen welke niet, minstens niet allemaal waren opgenomen in het eerste medisch attest dat mevrouw B.S. aan verweerster had gericht teneinde een regularisatie van haar verblijf op basis van medische redenen te bekomen.

In het verslag dat de controlearts heeft verzonden aan verweerster op 16 juni 2015 werd helemaal niet onderzocht of deze nieuwe medische aandoeningen van verzoekster een zodanig ernstige aandoening kunnen vormen in haren hoofd, dat deze aandoeningen een reëel risico zouden kunnen inhouden voor haar leven of haar fysieke integriteit, en evenmin werd onderzocht of er geen reëel risico voor verzoekster bestond op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voorhanden is in haar land van herkomst.

De controlearts heeft deze nieuwe medische elementen gewoonweg niet onderzocht, en geen enkel advies gegeven aan verweerster over de nieuwe medische problemen die de huisarts had opgenomen in het standaard medisch getuigschrift van 9/04/2015!!!

Doordat de controlearts totaal geen standpunt heeft ingenomen over de invloed van de aanwezigheid van deze nieuwe medische problemen bij verzoekster op haar gezondheid, geen advies heeft verleend

aan verweerster over het gegeven of de aanwezigheid van deze nieuwe pathologieën mogelijks een reëel gevaar kunnen betekenen voor haar leven of haar fysieke integriteit, en geen enkele informatie aan verweerster heeft verschaft omtrent de (on)- mogelijkheid van behandeling van deze medische problemen in haar land van herkomst, heeft de controlearts een inbreuk gepleegd op artikel 9ter, §1, al 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter §1, al 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. "

—> Aangezien verweerster totaal geen informatie heeft verkregen vanwege de controlearts in verband met de invloed van de aanwezigheid van nieuwe medische problemen bij verzoekster en de invloed ervan op haar gezondheid, meent verzoekster dat de beslissing van verweerster is gestoeld op onvolledige, onnauwkeurige en foutieve informatie.

5.

Verweerster verwijst in haar verweernota naar de Memorie van Toelichting en meent dat met de opname van het voornoemd artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, de Wetgever de bedoeling vooral een ontradend/ontmoedigend effect te hebben ten overstaan van personen die steeds opnieuw een aanvraag tot machtiging tot verblijf om medische redenen indienen op basis van dezelfde pathologie.

Elk ingediend dossier dient echter individueel onderzocht te worden, en men kan niet zomaar overgaan tot automatische afwijzing van een aanvraag louter op basis van een (in casu zelfs onvolledige) vergelijking van de medische problemen die de aanvrager in verschillende dossiers heeft ingediend.

In casu had de controlegeneesheer conform artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet een onderzoek dienen uit te voeren en moeten nagaan of verzoekster op zodanige wijze lijdt aan een ziekte, dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit, of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling aanwezig is in haar land van herkomst, en verweerster hieromtrent informatie dienen te verschaffen.

De inhoud van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet ontslaat verweerster niet van haar wettelijke verplichting opgenomen in artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet om, geval per geval, te onderzoeken of er in hoofde van de verzoekende partij sprake is van een ernstige ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van de patiënt.

De medische gezondheidstoestand van een patiënt is onderhevig aan wijzigingen. Over een periode van verschillende jaren kan een gezondheidstoestand die aanvankelijk geen risico inhield voor de fysieke integriteit of het leven van een persoon, zodanig evolueren dat er wel sprake kan zijn van een gezondheidstoestand die wel een risico inhoudt voor de fysieke integriteit of het leven van deze persoon.

Diezelfde persoon het recht op een machtiging ontzeggen, louter omdat deze persoon reeds in een eerder verzoek een aanvraag had ingediend op basis van eenzelfde medische pathologie, is niet alleen moreel verwerpelijk, maar zou tevens een schending inhouden van fundamentele rechtsregels, zoals onder meer artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

—> Om deze redenen vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om de bestreden beslissing dd. 24/06/2015 van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, waarin de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, te vernietigen."

3.2. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster d.d. 13 juli 2010 een aanvraag- om machtiging tot verblijf indiende bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De ambtenaar-geneesheer adviseerde d.d. 4 juni 2012 ten aanzien van verzoekster onder meer als volgt:

"(...) Uit een studie van het betreffende onvolledige consultatieverslag blijkt dat deze 57-jarige vrouw in maart 2010 de raadpleging cardiologie in het ZNA Middelheim in Antwerpen consulteerde voor cardiaal nazicht wegens pijn ter hoogte van de linker thoraxhelft. (...)

We beschikken evenwel niet over de resultaten van dit cardiaal nazicht (...).

Ondanks het tijdsverloop van intussen meer dan 2 jaar ontvingen we van de betrokkene ook geen aanvullende medische (cardiologische) getuigschriften/verslagen in dit verband en/of aangaande de verdere evolutie (...)

Het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige cardiologische en/of- andere medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst. (...)

Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift/verslag kan de actuele aanwezigheid bij de betrokkene van een risico in de zin van het artikel 9ter niet bevestigd worden. (...)

Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift/verslag blijkt mijn inziens geen aandoening die een „actueel reëel risico inhoudt voor betrokkenes leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst „is. (...)"

Zij diende d.d. 6 mei 2015 een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De ambtenaar-geneesheer stelde d.d. 16 juni 2015 een advies op dat onder meer luidt als volgt:

n (...) Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 6/5/2015 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor d.d. 9/4/2015 bijlage d.d. 9/3/2015 en 12/2/2015. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoeningen van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 28/12/2009, waarvoor reeds een uitgebreid advies werd opgesteld door collega Goorts op 04/6/2012. Op het standaard medisch getuigschrift d.d.9/4/2015 wordt derhalve geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde aandoeningen van betrokkene. (...)"

Uit een vergelijking van de twee aanvragen, die van 13 juli 2010 en die van 6 mei 2015 blijkt wel degelijk dat de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn, namelijk chronische patiënte, astma, arteriële hypertensie, cardiologie. De medische elementen werden dus reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Op basis van die vaststelling diende de aanvraag dan ook onontvankelijk te worden verklaard bij toepassing van artikel 9ter, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet wat luidt als volgt:

"De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...) 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bisf §2, 1° tot 3°~, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. "

In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt : "Ten slotte worden vreemdelingen ontmoedigd die reeds eerder een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis of artikel 9ter hebben ingediend, om een nieuwe aanvraag in te dienen op basis van dezelfde elementen (Wetsontwerp tot wijziging van "de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, Pari. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34).

Met betrekking tot hetgeen wordt bepaald in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, vermeldt de memorie van toelichting: "Het is ook hier de betrachting om opeenvolgende procédures die door vreemdelingen op verschillende rechtsgronden worden opgestart, om toch maar een verblijfsvergunning te bekomen, op een juridisch verantwoorde wijze te ontmoedigen. Artikel 9ter, § 2, nieuw, voorziet dan ook dat elementen die ingeroepen worden in het kader van artikel 9 ter, nieuw, van de wet, die reeds ingeroepen werden bij andere procédures, niet weerhouden zullen worden. Het gaat om dezelfde elementen die hierboven reeds besproken werden bij artikel 9bis, nieuw, van de wet. Een vreemdeling die eerst tevergeefs een aanvraag indient op grond van artikel 9bis, nieuw, van de wet en daarna een aanvraag indient op grond van artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt ook ontmoedigd. " (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 36).

In de bestreden beslissing wordt duidelijk weergegeven dat geen nieuw ingeroepen elementen blijken ten opzichte van de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat het voorgelegde medische getuigschrift de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoeker bevestigt.

Verzoeksters betoog doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de gezondheidstoestand op zich ongewijzigd is. Er kan worden verwacht van verzoekster dat zij kennis heeft van de elementen die hij heeft ingeroepen in het—kader van de vorige aanvraag en dat voormelde motivering haar dan ook in staat stelt - zoals ook blijkt uit haar verdere uiteenzetting - om in rechte op te komen tegen deze beslissing. Er diende dan ook geen onderzoek te gebeuren naar de mogelijkheden van behandeling in het herkomstland, in tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde in het arrest nr. 114 658 van 28 november 2 013 onder meer wat volgt:

" (...) Kernbetoog van verzoekers is dat wel degelijk nieuwe elementen werden ingeroepen bij het indienen van de in punt 1.2. bedoelde aanvraag. Zij preciseren dat deze gegevens zijn: het feit dat verzoekster diverse malen werd gehospitaliseerd, dat er nood is aan medicatie en dat verzoekster 66%

arbeidsongeschikt is. Te dezen dient de Raad op te merken dat deze elementen niet maken dat het gaat om een andere gezondheidstoestand die niet eerder werd ingeroepen. (...)"

Er kan ook gewezen op worden dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet zover gaat dat een overheid de motieven van de motieven van een beslissing zou moeten geven (RvS 18 september 2009, nr. 196.182) . Er blijkt ook geenszins dat de motivering van de bestreden beslissing een loutere algemene stijlformule betreft. Ten overvloede dient bovendien geduïd te worden dat zelfs indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS, 27 juni 2007, nr. 172.821).

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoeker in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Het enig middel is niet ernstig."

3.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekster inhoudelijke kritiek uit op de bestreden beslissing zodat zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, hetgeen zij in zowel in haar inleidend verzoekschrift als in haar synthesesamenvatting heeft benadrukt.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

De schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 9ter, § 1 en § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, dat tevens geschonden wordt geacht en waarop de bestreden beslissing steunt.

3.4. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)"

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Uit artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de latere aan-

vraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien dezelfde elementen worden ingeroepen ter ondersteuning van de verblijfsaanvraag als in de eerdere aanvraag.

Uit deze bepaling volgt derhalve dat het de verschillende aanvragen zijn, met name “*de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag*”, die met elkaar moeten worden vergeleken, zodat de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet op zich los staat van (de wettigheid van) de beslissing waarbij de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd geweigerd.

Uit de bewoordingen van de betrokken wetsbepaling blijkt duidelijk dat het “*de ingeroepen elementen ter ondersteuning*” van de aanvragen om verblijfmachtiging zijn die met elkaar moeten worden vergeleken.

Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Hieruit blijkt dat de elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van een verblijfsaanvraag betrekking hebben op de ziekte op basis waarvan de verblijfsaanvraag wordt ingediend, de graad van ernst, de noodzakelijk geachte behandeling en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst.

De vergelijking van de verschillende aanvragen, met name de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag, die volgt uit artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, strekt zich derhalve uit van de ziekte op basis waarvan de verblijfsaanvraag wordt ingediend, de graad van ernst en de noodzakelijke behandeling ervan tot elementen die betrekking hebben op de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde behandeling in het land van herkomst.

Uit de bewoordingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt niet dat de wetgever elk nieuw element dat zich heeft gemanifesteerd in het kader van de gezondheidstoestand van de betrokkene heeft willen uitsluiten wanneer die zich beroept op eenzelfde aandoening. Tevens blijkt niet dat elementen ingeroepen ter ondersteuning van een navolgende aanvraag zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, die zouden nopen tot een nieuwe beoordeling van “*het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling*”, zonder meer buiten beschouwing kunnen worden gelaten om de enkele reden dat ze niet de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling in strikte zin betreffen.

3.5. In de bestreden beslissing wordt vermeld:

“Op 15.06.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 13.07.2010. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag

een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 13.07.2010 (zie bevestiging arts dd. 16.06.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 15.06.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

Aldus blijkt dat de gemachtigde is overgegaan tot een vergelijking van de medische documenten voorgelegd in het kader van de voorafgaande aanvraag van 13 juli 2010 met de medische documenten voorgelegd in het kader van de navolgende aanvraag van 6 mei 2015. De gemachtigde besluit dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is en verklaart de aanvraag van 6 mei 2015 niet-ontvankelijk.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het bestuur zich gesteund voelt in deze beslissing door bevestiging ervan in het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 16 juni 2015 dat luidt als volgt:

"U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 06.05.2015 en 13.07.2010 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 6/5/2015 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor d.d. 9/4/2015 + bijlagen d.d. 9/3/2015 en 12/2/2015. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoeningen van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 28/12/2009, waarvoor reeds een uitgebreid advies werd opgesteld door collega Goorts op 4/6/2012. Op het standaard medisch getuigschrift d.d. 9/4/2015 wordt derhalve geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde aandoeningen van betrokkene."

3.6. Verzoekster voert hiertegen aan:

"Daar waar in het eerste standaard medisch getuigschrift de nadruk werd gelegd op de cardiovasculaire problemen van verzoekster, werd in het nieuwe standaard medisch getuigschrift voornamelijk de aandacht gevestigd op medische problemen van een andere aard, zoals astma, arteriële hypertensie, hypercholesterolemie en diabetes mellitus type II.

Het gaat hier dus wel degelijk over verschillende nieuwe medische aandoeningen welke niet, minstens niet allemaal waren opgenomen in het eerste medisch attest dat mevrouw B.S. aan verweerster had gericht teneinde een regularisatie van haar verblijf op basis van medische redenen te bekomen.

In het verslag dat de controlearts heeft verzonden aan verweerster op 16 juni 2015 werd helemaal niet onderzocht of deze nieuwe medische aandoeningen van verzoekster een zodanig ernstige aandoening kunnen vormen in haren hoofde, dat deze aandoeningen een reëel risico zouden kunnen inhouden voor haar leven of haar fysieke integriteit, en evenmin werd onderzocht of er geen reëel risico voor verzoekster bestond op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voorhanden is in haar land van herkomst.

De controlearts heeft deze nieuwe medische elementen gewoonweg niet onderzocht, en geen enkel advies gegeven aan verweerster over de nieuwe medische problemen die de huisarts had opgenomen in het standaard medisch getuigschrift van 9/04/2015!!!

Doordat de controlearts totaal geen standpunt heeft ingenomen over de invloed van de aanwezigheid van deze nieuwe medische problemen bij verzoekster op haar gezondheid, geen advies heeft verleend aan verweerster over het gegeven of de aanwezigheid van deze nieuwe pathologieën mogelijks een reëel gevaar kunnen betekenen voor haar leven of haar fysieke integriteit, en geen enkele informatie aan verweerster heeft verschaft omtrent de (on)- mogelijkheid van behandeling van deze medische problemen in haar land van herkomst, heeft de controlearts een inbreuk gepleegd op artikel 9ter, §1, al 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter §1, al 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. "

—> Aangezien verweerster totaal geen informatie heeft verkregen vanwege de controlearts in verband met de invloed van de aanwezigheid van nieuwe medische problemen bij verzoekster en de invloed

ervan op haar gezondheid, meent verzoekster dat de beslissing van verweerster is gestoeld op onvolledige, onnauwkeurige en foutieve informatie.”

3.7. In het kader van verzoeksters eerdere verblijfsaanvraag van 13 juli 2010, vermeld in punt 1.1, werd een medisch advies verleend op 4 juni 2012, dat onder meer als volgt luidde:

“Uit een studie van het betreffende onvolledige consultatieverslag blijkt dat deze 57-jarige vrouw in maart 2010 op de raadpleging cardiologie in het ZNA Middelheim in Antwerpen consulteerde voor cardiaal nazicht wegens pijn ter hoogte van de linker thoraxhelft; in haar medische voorgeschiedenis werd melding gemaakt van een buikoperatie (quid?), sterilisatie (2003), obstipatie en arteriële hypertensie. We beschikken evenwel niet over de resultaten van dit cardiaal nazicht (cfr. pagina 2 met conclusies en therapievoorstel ontbreken), ter staving van een cardiologische diagnose, de graad van ernst en de noodzaak tot medische behandeling. Ondanks het tijdsverloop van intussen meer dan 2 jaar ontvingen we van de betrokkene ook geen aanvullende medische (cardiologische) getuigschriften/verslagen in dit verband en/of aangaande de verdere evolutie van de beschreven medische problematiek na maart 2010 en/of waaruit zou blijken dat zij in deze context nog steeds medische (eventueel cardiologische) zorgen krijgt en/of m.b.t. de precieze aard van een eventuele huidige noodzakelijke medische behandeling.”

In het arrest nr. 96 114 van 30 januari 2013 bevestigde de Raad dat *“Uit het administratief dossier blijkt dat aangaande de aandoening van B.S. inderdaad slechts een onvolledig consultatieverslag van maart 2010 werd overgemaakt, zoals de arts-adviseur het beschrijft in haar advies van 4 juni 2012.”*

De ambtenaar-geneesheer besloot in het advies van 4 juni 2012 vervolgens: *“Het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige cardiologische en/of andere medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst. Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift/verslag kan de actuele aanwezigheid bij de betrokkene van een risico in de zin van het artikel 9ter niet bevestigd worden.”*

Op basis van dit advies nam het bestuur op 15 juni 2012 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 13 juli 2010 ongegrond werd verklaard, waarin werd gemotiveerd:

“Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift/verslag blijkt mijns inziens geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkenes leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is: cfr. het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige cardiologische en/of andere medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo.

Derhalve kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.”

3.8. In het kader van de verblijfsaanvraag van 6 mei 2015 legde verzoekster een standaard medisch getuigschrift van 9 april 2015 voor met bijlagen waarin haar medische voorgeschiedenis staat beschreven. Onder het vak *“B/Diagnose (gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend)”* wordt duidelijk melding gemaakt van de aandoeningen astma en arteriële hypertensie.

Volgens dit getuigschrift heeft verzoekster levenslang nood aan een medicamenteuze behandeling en opvolging door een pneumoloog en cardioloog. De verschillende medicamenten die verzoekster neemt, worden vermeld. Voorts wordt geattesteed dat verzoekster nood heeft aan mantelzorg omwille van een beperkt ziekte-inzicht zodat een correcte inname van haar chronische medicatie kan worden verzekerd. Bij stopzetting van de behandeling riskeert tweede verzoekster, volgens het getuigschrift van de behandelende arts, een astmacrisis, verhoogd cardiovasculair risico en complicaties van ontregelde diabetes.

Verzoekster houdt dat nieuwe medische aandoeningen werden voorgelegd die niet werden opgenomen in het *“eerste medisch attest”*.

3.9. De Raad herhaalt dat artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet vereist dat het de verschillende *“ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag”* zijn die met elkaar moeten worden vergeleken. Zoals hierboven uiteengezet, blijkt dat deze elementen betrekking hebben op de ziekte op basis waarvan de verblijfsaanvraag wordt ingediend, de graad van ernst, de noodzakelijk geachte behandeling en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst.

3.10. Vooreerst stelt de Raad vast dat de ambtenaar-geneesheer in het advies van 16 juni 2015, waarop de bestreden beslissing is gesteund, wel melding maakt van de voorafgaande aanvraag van 13 juli 2010 maar daarbij verwijst naar de *“pathologie in de medische attesten gevoegd bij medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 28/12/2009”* terwijl uit het administratief dossier uit geen enkele wijze blijkt dat verzoekster op 28 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend. Derhalve is niet duidelijk of de ambtenaar-geneesheer de juiste medische attesten met elkaar heeft vergeleken.

3.11. De verwerende partij stelt vervolgens in haar nota dat *“Uit een vergelijking van de twee aanvragen, die van 13 juli 2010 en die van 6 mei 2015 (...) wel degelijk [blijkt] dat de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn, namelijk chronische patiënte, astma, arteriële hypertensie, cardiologie”*.

Zij kan in dit betoog niet worden gevolgd omdat deze stelling nergens in het advies van 16 juni 2015 kan worden gelezen daar de ambtenaar-geneesheer zich beperkt tot de vaststelling dat het *“dezelfde aandoeningen”* betreft zonder dat hij deze *“dezelfde aandoeningen”* concreet bij naam vernoemt en verder verwijst naar de *“pathologie in de medische attesten gevoegd bij medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 28/12/2009”* terwijl uit het administratief dossier uit geen enkele wijze blijkt dat verzoekster op 28 december 2009 een dergelijke aanvraag heeft ingediend.

3.12. Waar de ambtenaar-geneesheer in het advies van 16 juni 2015 verwijst naar het medisch advies van 4 juni 2012, opgesteld in het kader van verzoeksters voorafgaande aanvraag van 13 juli 2010, blijkt uit het advies van 4 juni 2012 dat enkel een *“onvolledige consultatieverslag”* (en geen standaard medisch getuigschrift) werd voorgelegd met betrekking tot een raadpleging cardiologie.

In het advies van 4 juni 2010 kan worden gelezen dat in *“haar medische voorgeschiedenis werd melding gemaakt van een buikoperatie (quid?), sterilisatie (2003), obstipatie en arteriële hypertensie”*, dat de ambtenaar-geneesheer niet beschikt over *“de resultaten van dit cardiaal nazicht” “ter staving van een cardiologische diagnose, de graad van ernst en de noodzaak tot medische behandeling”*, en dat er geen *“aanvullende medische (cardiologische) getuigschriften/verslagen”* werden voorgelegd *“waaruit zou blijken dat zij in deze context nog steeds medische (eventueel cardiologische) zorgen krijgt en/of m.b.t. de precieze aard van een eventuele huidige noodzakelijke medische behandeling.”*

Gezien de onvolledigheid van de aanvraag van 13 juli 2010 besloot de ambtenaar-geneesheer in het advies van 4 juni 2012 dan ook: *“Het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige cardiologische en/of andere medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst. Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift/verslag kan de actuele aanwezigheid bij de betrokkene van een risico in de zin van het artikel 9ter niet bevestigd worden.”*

Hieruit blijkt genoegzaam dat in het kader van de voorafgaande aanvraag van 13 juli 2010 omwille van het onvolledige consultatieverslag geen actuele ernstige cardiologische en/of andere medische aandoening kon worden geïdentificeerd zodat de nood aan behandeling niet kon worden bevestigd, noch de beschikbaarheid ervan in het land van herkomst kon worden beoordeeld.

3.13. Waar in een voorafgaande aanvraag werd vastgesteld dat een ernstige aandoening niet kan worden geïdentificeerd, kan de verwerende partij in haar nota ten aanzien van de navolgende aanvraag niet redelijkerwijze voorhouden dat *“De medische elementen (...) dus reeds [werden] ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag.”*

In dezelfde zin kan de ambtenaar-geneesheer in zijn advies van 16 juni 2015 niet voorhouden dat *“het nog steeds dezelfde aandoening van betrokkene betreft als de pathologie (...) waarvoor reeds een uitgebreid advies werd opgesteld door collega Goorts op 4/6/2012”* en dat derhalve geen *“geen nieuwe pathologie [wordt] aangehaald voor betrokkene”* en dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift slechts de *“reeds eerder aangehaalde aandoeningen van betrokkene [bevestigt]”*. Evenmin kan de

gemachtigde voorhouden dat de *“gezondheidstoestand ongewijzigd”* is en dat de *“reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene”* slechts wordt bevestigd.

Dit strijdt immers het gegeven dat in het kader van de voorafgaande aanvraag van 13 juli 2010 geen medische aandoening kon worden geïdentificeerd. Uit het advies van 4 juni 2010 blijkt dat het niet duidelijk was op welke aandoening verzoekster zich beriep om op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een machtiging tot verblijf aan te vragen, zodat noch de ambtenaar-geneesheer noch de gemachtigde een beoordeling kon maken van de huidige gezondheidstoestand van verzoekster, zoals beschreven in de navolgende aanvraag van 6 mei 2015 in vergelijking met haar gezondheidstoestand in het kader van de voorafgaande aanvraag van 13 juli 2010.

In de medische voorgeschiedenis, beschreven in het onvolledig consultatieverslag, werd weliswaar melding gemaakt van een buikoperatie, sterilisatie, obstipatie en arteriële hypertensie, doch nergens blijkt uit dat dit de aandoeningen waren waarop verzoekster zich beriep in het kader van een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen wordt bevestigd door wat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies van 4 juni 2012 vaststelde met name *“Het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige cardiologische en/of andere medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst.”*

Deze vaststelling klemmt des te meer nu in het medisch advies van 16 juni 2015 deze *“dezelfde aandoeningen”* niet bij naam worden genoemd noch in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van enige concrete aandoening, zodat de Raad in wezen wordt verhinderd zijn wettigheidstoetsing ter zake uit te voeren daar hij niet in staat is na te gaan welke concrete aandoeningen met elkaar werden vergeleken in het kader van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dringt zich tevens ook op dat verzoeksters aandoeningen blijkens het standaard medisch getuigschrift van 9 april 2015 een levenslange medicamenteuze behandeling en opvolging door een pneumoloog en cardioloog behoeven waarbij de nood aan mantelzorg met oog op correcte inname van medicatie verschillende malen wordt benadrukt, daar waar in het medisch advies van 4 juni 2012 werd vastgesteld dat het gebrek aan identificatie van een aandoening niet toeliet de noodzaak aan een medische behandeling te bevestigen en waar uit het onvolledige consultatieverslag niet bleek dat mantelzorg strikt medisch vereist is. Ook op dit punt blijkt aldus niet dat de gezondheidstoestand *“ongewijzigd”* is. Verder kan worden vastgesteld dat op het vlak van de noodzakelijke behandeling sprake is van nieuwe elementen.

3.14. In het licht van bovenstaande bevindingen, met name 1) dat verzoekster geen aanvraag om verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend op 28 december 2009 (zie punt 3.10); 2) het gegeven dat verwerende partij noch in het medisch advies van 16 juni 2015 noch in de bestreden beslissing enige duidelijkheid geeft of in dit specifieke geval de concrete aandoeningen die werden voorgelegd in de aanvragen van 13 juli 2010 en 6 mei 2015 met elkaar werden vergeleken (zie punt 3.11 en 3.13) en 3) het gegeven dat uit het medisch advies van 4 juni 2012 blijkt dat de in het kader van de voorafgaande aanvraag van 13 juli 2010 slechts een onvolledig consultatieverslag werd voorgelegd waardoor een ernstige aandoening niet kon worden geïdentificeerd (zie punt 3.13), besluit de Raad dat thans niet blijkt dat de ambtenaar-geneesheer zijn advies op zorgvuldige wijze noch op kennelijk redelijke wijze heeft opgesteld.

In dezelfde zin blijkt ook niet dat de gemachtigde, aan wie de wetgever in wezen de beoordeling van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet heeft toevertrouwd, ongeacht enige bevestiging van de ambtenaar-geneesheer, op basis van de ingeroepen elementen op zorgvuldige noch kennelijke redelijke wijze kon besluiten dat verzoeksters *“gezondheidstoestand ongewijzigd”* is en dat de *“reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand”* van verzoekster slechts wordt bevestigd.

Gelet op het voorafgaande, kan ook hier niet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing is gestoeld op een deugdelijke beoordeling van alle ingeroepen elementen in het licht van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet wordt aangenomen. Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. In zoverre er wordt verwezen naar

de parlementaire voorbereidingen en arresten, stelt de Raad vast dat de nota van de verwerende partij, in het licht van de hierboven besproken elementen, niet toelaat anders te besluiten. De overige onderdelen van het middel behoeven geen verdere bespreking

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatsecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES